

Megastallen misdaad - Tijd voor onverzoenlijke strijd

Door *Autonomen Brabant*

- Verschenen: 2015
- Bron: Autonomen Brabant, pamflet
<http://autonomenbrabant.nl/2015/08/30/megastallen-misdaad-tekst-uitgedeeld-op-manifestatie-megazat/>

Deze tekst is verschenen met de bedoeling uitgedeeld te worden op een manifestatie tegen megastallen in Nederland.

Megastallen misdaad - Tijd voor onverzoenlijke strijd

Megastallen zijn een misdaad. Daar moet een eind aan komen, en dat zal meer vereisen dan veganist worden en eens per jaar een manifestatie bijwonen. Hoe goed beide zaken ook zijn.

Het opsluiten van enorme aantallen dieren om ze zo snel mogelijk op te kunnen eten en om er zoveel mogelijk zuivel of eieren uit te kunnen persen in een zo hoog mogelijk tempo, is brutaal en wreed. De intensieve veehouderij waar megastallen onderdeel van zijn, verwoest ook nog eens het milieu, brengt het klimaat verder uit balans en bedreigt de voedselvoorziening van arme mensen.

Deze bedrijfstak is een gevaar. Deze bedrijfstak moet dicht. Helemaal dicht, en snel. Dat doen we beter zelf, want op het bedrijfsleven en de politiek kunnen we bepaald niet rekenen. Die zijn het probleem. Niet de oplossing.

- Alle dieren vrij! Until every cage is empty!
- Drown their system, not our planet!
- System change, not climate change!

Intensieve veehouderij = dierenleed

Het is wreed en onaanvaardbaar om dieren op te sluiten in hokken zo klein dat ze zich amper kunnen bewegen. Het is wreed en onaanvaardbaar om varkens in zes weken moddervet te mesten, om ze vervolgens af te maken. Het is geen leven voor deze dieren. Wie zoiets haar kat of zijn hond niet zou aandoen, hoe kan die er in berusten dat het met varkens, kippen of runderen wel gebeurt? "Als we werkelijk geven om het welzijn van dieren, zouden we ervoor moeten pleiten de veehouderij af te schaffen", stelt Willem Vermaat op 20 augustus in de Volkskrant. (1) Zo is het.

Intensieve veehouderij = vervuiling

Het is een smerige, vervuilende bedrijfstak. De hoeveelheden mest die wordt geproduceerd is enorm, en het moet allemaal ergens heen. Dat betekent natuurbederf: laat wat gier uit een megastallenbedrijf via een sloot in een ven lopen, en binnen een paar jaar zijn alle zeldzame planten verdwenen, verdrongen door de paar plantensoorten die gedijen op hopen stront, zoals brandnetels.

Verdwijnde plantensoorten betekenen verdwijnde diersoorten. Zo wordt de natuur verder kapotgemaakt.

Intensieve veehouderij = klimaatbederf

Maar het milieubederf gaat verder. Productie van mest gaat gepaard met uitstoot van grote hoeveelheden methaangas. Dat is een zeer effectief broeikasgas, en draagt dus bij aan de ontwrichting van het klimaat. Voor al die koeien, varkens en kippen is ook veevoer nodig. Vaak soja, verbouwd op plantages in bijvoorbeeld Brazilië in het Amazonegebied. Daarvoor worden grote lappen tropisch regenwoud gekapt. Precies dat tropische regenwoud houdt hoeveelheden van broeikasgas CO2 vast, en tempert de klimaatramp. Minder regenwoud betekent meer klimaatramp.

Intensieve veehouderij = asociaal en verspillend

De intensieve veehouderij heeft asociale gevolgen. Al die dieren moeten eten. Soja en mais zijn veelal basis van veevoer. Die wordt grootschalig verbouwd, vaak in landen als Brazilië, door grote commerciële bedrijven. Arme boeren en inheemse gemeenschappen, die de grond gebruiken om eigen voedsel te verbouwen, worden vaak met grof geweld verdreven door knokploegen van grootgrondbezitters. Veehouderij is ook een inefficiënte manier van voedselproductie. Je kunt een kilo soja eten of je kunt er veevoer van maken, maar dan heb je meerdere kilo's soja nodig om er één kilo vlees uit te halen.

Dierlijke producten eten is verspilling en gaat ten koste van sociale rechtvaardigheid, natuur, milieu en klimaat. Dat geldt extra sterk als de dierlijke producten via megastallen en intensieve veehouderij worden verkregen. Intensieve veehouderij moet als bedrijfstak verdwijnen, volledig, en snel. Dieren hebben teveel geleden, en het klimaat heeft geen geduld. Waarom zouden wij het wel hebben?[1]

Agrarische ondernemers: geen partners maar tegenstanders

Hoe maken we aan de intensieve veehouderij een einde? Het is niet erg realistisch om de ondernemers in deze sector – nog steeds 'boeren' geheten maar feitelijk fabriekseigenaars – als partner te zien. We vinden immers dat hun bedrijven weg moeten! De sector en tegenstanders van megastallen staan tegenover elkaar, en dat lossen we niet op met dialoog. We zullen de sector moeten verslaan.

We kunnen de sector van klanten en afzetmarkten beroven, door geen dierlijke producten te gebruiken. Elke stap van vleeseter naar vegetariër, naar veganist, is een bijdrage aan dat proces. Druppels op een gloeiende plaat? Inderdaad. Maar zonder druppels gloeit de plaat harder, en hoe meer druppels, hoe eerder de plaat afkoelt. Hoe minder vlees, zuivel, eieren en leer mensen gebruiken, hoe minder afzet voor de veehouderij. Vegetariër of veganist worden is niet dé oplossing, maar wel een goede stap. Het is een stuk weigering om deel te blijven van het probleem.

Het klimaat, en al die getreiterde dieren, kunnen echter niet wachten tot de mensheid veganist is geworden. Er is meer te doen om het eind aan megastallen te bespoedigen. De bedrijfstak zelf mag best meer druk voelen, meer tegenwind dan eens per jaar een megafestatie. Megastallen bouwen is een proces, en dat kunnen we dwarsbomen. De agrarische ondernemer heeft er een vergunning voor nodig. Dat kunnen we tegenwerken met allerlei middelen: publiciteit, bezwaarprocedures, boze demonstranten op de stoep van het overheidsbestuur dat vergunningen afgeeft.

Is de vergunning er, dan begint de bouw. Ook dat opent mogelijkheden: bezetting van bouwlocaties is er één van, en niet de hardst denkbare. Als we onze fantasie gebruiken kunnen we vormen van verzet

ontwikkelen om de intensieve veehouderij niet alleen in een verdiend slecht daglicht te plaatsen maar ook echt te bemoeilijken. Ja, sommige van die acties zijn onwettig. Bad luck voor wet en politie. Wel opletten voor risico's voor mensen en andere dieren.

Gevestigde politiek: deel van het probleem

Ook de gevestigde politiek is onze vriend niet. Deze is met de ondernemers verbonden, en vindt hun winsten en bezittingen belangrijker dan het welzijn van dieren die door deze ondernemers slachtoffers zijn. Vriendelijk vragen aan politici of ze wat verbeteringen willen aanbrengen gaat het niet worden. We willen sowieso geen betere, grotere hokken maar géén hokken. Dieren zijn geen producteenheden, iets meer loopruimte voor een kip of varken die zo snel mogelijk de dood in wordt gejaagd is geen oplossing.

Verder zijn politici bezig met 'de economie' - en producten van de intensieve veehouderij zijn belangrijk exportproduct. Dat heeft voorrang, die voorrang maakt ze tot tegenstander. Pas als de intensieve veehouderij zo in de beklagdenbank zit dat politici die er steun aan verlenen politieke schade oplopen, zal de steun vanuit die politiek afbrokkelen. We moeten de sector, en alle instanties en functionarissen die haar helpen, behandelen als een asociale, criminele onderneming. Niet op de politiek hopen, maar die wereld van megastallen slopen!

En er is meer...

Tenslotte staan we in onze strijd tegen megastallen niet alleen. Het is maar een onderdeel van een systeem dat dierenlevens bedreigt, ook van het dier dat 'mens' genoemd wordt. Het systeem draait niet op behoefte van mensen en andere dieren. Het draait om winst en om macht van een kleine groep over alle andere levende wezens, mensen en andere dieren. Megastallen bedreigen het klimaat. Dat is een argument tegen megastallen. Het is ook een argument voor ons als tegenstanders van megastallen om de strijd aan te binden met klimaatverwoesting sowieso. De internationale klimaatop van regeringen en hoge functionarissen, later dit jaar in Parijs, biedt daarvoor een aanknopingspunt. Erheen, de machtigen laten weten en voelen dat ze niet weg komen met hun asociale, destructieve beleid dat we daadwerkelijk onmogelijk maken - en bondgenoten vinden in de strijd. De inzet: het overleven van ons allemaal, van elk dier, of we nu op twee benen lopen of op vier.

Dit is een pamflet van Autonomen Brabant. Voor vragen, neem gerust contact met ons op.

Autonomen Brabant

Autonomen Brabant is een anarcho/autonome groep die actief is in diverse steden in Noord-Brabant. Wij zijn een groep mensen die samen strijden voor een wereld van solidariteit, vrijheid, gelijkwaardigheid en duurzaamheid. We verzetten ons tegen staat en kapitalisme, tegen patriërchaat en witte overheersing, tegen klimaatverandering en dierenleed. Kortweg, een wereld die er behoorlijk anders uit ziet dan de huidige - en beter.

Autonomen Brabant doet dit door middel van actie, door deelname aan en actief oproepen voor manifestaties en demonstraties die in de lijn van onze doelen liggen en vooral door veel stickers, posters, pamfletten en ander propagandamateriaal te verspreiden. Website:

<http://www.autonomenbrabant.nl> email: info@autonomenbrabant.nl

Voetnoten

- [1] zie <http://www.volkskrant.nl/opinie/het-leed-van-koeien-is-een-blinde-vlek~a4125437/>

From:

<http://www.anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

http://www.anarchisme.nl/namespace/megastallen_misdaad_tijd_voor_onverzoenlijke_strijd?rev=1489105928

Last update: **16/10/19 09:40**